

Bemærkninger til forslaget

Der synes at gælde en praktisk taget ufravigelig regel med hensyn til regeringens og folketingets behandling af forslag, der fremkommer fra DKP. Ved fremkomsten afvises de som komplet uantagelige, eller også – efter at DKP på ny er kommet i folketinget – syltes de i udvalg. En passende tid efter, når det kan påregnes, at offentligheden har glemt, hvem den oprindelige forslagsstiller var, dukker hovedprincipperne i dem imidlertid op igen, men nu i en ændret udformning, der kan give det udseende af, at regeringen selv er initiativtager.

Sådan er det også gået med det skattelovsfor-
slag, som DKP udarbejdede i 1964, og som gik ud på at fjerne alle fradrag i de skattepligtige indkomster og derefter beskatte indkomsterne efter en skatteskala, der virkelig lagde byrderne på de bredeste skuldre. Forslaget blev ved sin fremkomst fejlet af bordet. Men adskillige år efter viste det sig, at de tanker, det indeholdt, alligevel havde vundet regeringens opmærksomhed. Nu var det blot den selv, der havde fundet på, at fradragsreglerne skulle saneres, helst i så vid en udstrækning, at der ingen fradrag blev tilbage, og et indkomstskatteudvalg, bestående af eksperter, blev sat til at arbejde med tanken.

Dette udvalg er indtil nu fremkommet med ikke mindre end tre betænkninger, hvoraf den sidste, hvad ophævelsen af skattefradragene angår, til forveksling er sammenfaldende med DKPs oprindelige forslag. For så vidt må betækningsudkastet betegnes som positivt. Med hensyn til fordelingen af skatterne, efter at fradragene er afskaffet, er udvalget imidlertid ikke gået videre end den nugældende skatteordning, hvad der bl. a. indebærer en utilstrækkelig skatteprogression og en fortsat lemfældig holdning til skattesnyderiet, der ifølge DKPs skøn løber op i et beløb svarende til »sorte«

indkomster på omkring 18 milliarder kr. om året.

Til afhjælpning af disse mangler tjener den ajourføring af DKPs tidligere skattelovsfor-
slag, som belyses i det følgende.

Til præcisering af forslagens sigte og rækkevidde skal oplyses, at det kun vedrører indkomstbeskatningen til staten, derimod ikke til kommunerne, som hver især uafhængigt af staten fastsætter, hvor stor en indkomstskat de vil udskrive til dækning af egne aktiviteter ved siden af de tilskudsbeløb, de måtte modtage fra staten.

Forslaget forudsætter endvidere, at der gøres en virkelig alvorlig indsats for at finde frem til de hidtil »sorte« indkomster. Det må imidlertid realistisk erkendes, at dette ikke vil kunne lykkes til fuldkommenhed, hvorfor der er regnet skønsmæssigt med, at 5 procent af de samlede indkomster stadig væk vil kunne unddrages beskatning.

Endelig indeholder forslaget en skatteskala, der fritager alle indkomster indtil 40.000 kr. for indkomstskat til staten og samtidig rummer væsentlige skattelettelser for indkomster fra de nævnte 40.000 op til 110.000 kr. Omvendt indebærer forslaget en tiltagende skærpselse af indkomstbeskatningen, efterhånden som man bevæger sig fra 110.000 kr.s grænsen og op imod de højeste topindtægter.

Som grundlag for de konkrete beregninger, der tænkes at skulle have gyldighed for perioden 1. april 1978 – 30. marts 1979, er benyttet den samlede indkomst, som befolkningen bl. a. ifølge vismændenes prognoser kan påregne at ville opnå i løbet af denne periode. For det andet er der, hvad den samlede skatteudskrivning angår, regnet med det samme beløb, som regeringen selv har forudset i det seneste finanslovsforlag.

Den samlede skattepligtige indkomst bliver her-
efter på 264 milliarder kr. – et beløb, der fremkommer, som det er vist i efterfølgende opstilling: